

Küçük Yılan Balığının Feneri

Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Yılan Balığının Feneri

Ebru Mina TOMURCUK

Masmavi denizin derinliklerinde, suyun serin ve sessiz olduđu yerde, Eli adında küçük bir yılan balığı yaşırdı. Eli'nin parlak turkuaz yeşili bir gövdesi, soluk sarı bir karnı ve minik yuvarlak kehribar gözleri vardı. Evinin yakınındaki mercan kulelerini ve salınan yosun ormanlarını keşfetmeye bayılırdı. Sırtında, örgülü yosun kayışlı, hasır bir yosun çantası taşırdı. Meraklı Eli için her gün yeni bir maceraydı.

Bir sabah Eli, hiç olmadığı kadar uzağa yüzdü. İki kayanın arasındaki boşluktan kıvrılarak geçti ve daha önce hiç görmediği bir yer buldu. Burada su daha karanlıktı ve kum yumuşak ve serindi. Uzakta tuhaf, yumuşak bir ışık titriyordu. Eli'nin kehribar gözleri kocaman açıldı. "Bu da ne olabilir?" diye fısıldadı, minik kalbi heyecanla hızla çarpıyordu.

Eli titreyen ışığı takip etti ve sonunda küçük, yuvarlak bir taşla ulaştı. Taş inci mavisi-beyazdı ve içinden yumuşak bir parıltı yayılıyordu. Yüzeyinde minik ışıltılı benekler dans ediyor, kalbinde sıcak bir kehribar parıltısı parlıyordu. "Çok güzelsin," dedi Eli usulca. Taşı örgülü yosun ipiyle dikkatlice sardı ve çantasına koydu. Taşın ışığı ona sıcak ve cesur hissettirdi.

Eli eve yüzerken arkadaşı Küçük Yengeç'le karşılaştı. Küçük Yengeç'in parlak mercan kırmızısı bir kabuğu, kocaman yuvarlak siyah gözleri ve bir kısı kacında minik sarı bir deniz otu fiyongası vardı. "Çantan neden parlıyor?" diye sordu Küçük Yengeç, kısı kaçlarını şıklatarak. Eli ona taşı gösterdi. "Bu parlayan bir taş!" dedi Eli. "Ama onu ben buldum, yani benim." Küçük Yengeç'in gözleri hayretle daha da büyüdü.

Eli'nin parlayan taşının haberi mercan kayalığında hızla yayıldı. Balıklar, yengeçler ve hatta utangaç bir ahtapot onu görmeye geldi. "Ne kadar parlak!" dediler. "Biz de görebilir miyiz?" Eli taşı göğsüne bastırdı. "Benim," dedi, "ama bakabilirsiniz." Taşın ışığı yüzlerinde dans etti ve herkes gülümsedi. Yine de Eli taşı güvenle çantasında saklı tuttu, başkasının taşımasına izin vermedi.

O öğleden sonra Yaşlı Kaplumbağa yavaşça Eli'ye doğru yüzdü. Yosun yeşili ve kahverengi kabuğu bir kapı genişliğindeydi ve sevecen koyu gözleri parıldıyordu. "Küçük Eli," dedi yumuşak sesiyle, "parlayan bir taş bulduğunu duydum. O taş, eski mercan kayalığının yanındaki karanlık geçidi aydınlatabilir. Birçok deniz canlısı orası çok karanlık ve tehlikeli olduğu için geçmeye korkuyor." Eli dikkatle dinledi, minik yüzgeçleri titriyordu.

"Ama o benim taşım," dedi Eli. "Onu ben buldum." Yaşlı Kaplumbağa başını salladı. "Evet, senin," dedi. "Ama ışığını paylaşırsan kaç kişiye yardım edebileceğini bir düşün." Eli çantasındaki taş a baktı. Taş, sanki dinliyormuş gibi usulca parladı. Karanlık geçidi ve oradan geçmeye korkan canlıları düşündü. Kalbi kuşkuyla ağırlaştı.

O akşam Eli karanlık geçide tek başına yüzdü. Su soğudu ve karardı. Gölgeler her köşede hareket ediyor gibiydi. Çantasına sımsıkı sarıldı. "Bundan hoşlanmadım," diye fısıldadı. Taşın ışığı parlaktı ama Eli kendini küçük ve korkmuş hissetti. Döndü ve eve doğru yüzdü, şerit gibi kuyruğu hızla sallanıyordu. O geçitten bir daha asla geçmek istemiyordu.

Ertesi gün Küçük Yengeç, Eli'ye geldi. "Geçidin diğer tarafındaki büyükannemi ziyaret etmem gerek," dedi, kocaman gözleri endişeyle doluydu. "Ama karanlıktan geçmeye çok korkuyorum. Benimle gelir misin?" Eli arkadaşının korkmuş yüzüne baktı. Yaşlı Kaplumbağa'nın sözlerini düşündü. "Sana yardım edeceğim," dedi Eli cesurca. "Birlikte gideceğiz ve taşım yolu aydınlatacak."

Eli ve Küçük Yengeç karanlık geçidin girişine yüzdü. Su bulanık ve durgundu. Küçük Yengeç minik bir kısıkaçıyla Eli'nin yüzgecini tuttu. "Korkuyorum," diye fısıldadı. "Ben de," dedi Eli. "Ama iyi olacağız." Eli çantasını açtı ve parlayan taşın ışığı dışarı taşı. Gölgeleeri geri itti ve önlerinde sıcak, parlak bir yol belirdi. "Hadi gidelim," dedi Eli ve ileri yüzdüler.

Yüzdükçe taşın ışığı daha da parlak ve istikrarlı oldu. Geçidin duvarlarını aydınlattı, minik deniz yıldızlarını ve rengarenk anemonları gösterdi. "Işıkla hiç de korkutucu değilmiş," dedi Küçük Yengeç, sesi hayretle doluydu. Diğer canlılar gölgelerden dışarı baktı. Küçük bir balık, utangaç bir denizati ve bir karides ailesi ışığı gördü ve onları takip etti. Kısa süre sonra bütün bir deniz canlıları kfilesi Eli'nin ve parlayan taşının arkasından yüzüyordu.

Diğer tarafa güvenle ulaştılar. Küçük Yengeç'in büyükannesi bekliyordu, gözleri şaşkınlıkla kocaman açılmıştı. "Karanlık geçitten geçmeyi başardın!" dedi. "Parlayan taş yolu aydınlattı," dedi Küçük Yengeç gururla. "Eli onu benimle paylaştı." Diğer canlılar başlarını salladı ve gülümsedi. "Teşekkürler Eli," dediler. "Artık biz de ailelerimizi ziyaret edebiliriz." Eli içinde sıcak bir parıltı hissetti, taşın ışığından farklı bir şeydi bu.

Yaşı Klumbağa Eli'ye doğru y z  . "Taşını paylaştın," dedi, sevecen g zleri parlıyordu. "Bu cesur ve c mert bir davranıştı." Eli  antasındaki taş, sonra etrafındaki mutlu canlılara baktı. "Herkes g rebildiğinde daha iyi," dedi. "Herkesin g venle yolculuk etmesini istiyorum." Yaşı Klumbağa başını salladı. " yleyse ışığı herkes i in parlak tatalım." Eli g l msedi, kehribar g zleri ışıltı ışıltı.

O günden sonra Eli her sabah parlayan taşı geçide taşıdı. Balıklar, yengeçler, kaplumbağalar ve hatta utangaç ahtapot parlak geçitten birlikte yüzdü. Taşın sıcak ışığı herkese güvende ve neşeli hissettirdi. Eli turkuaz yeşili gövdesi ve soluk sarı karnıyla önden gidiyordu, çantası minik bir fener gibi parlıyordu. "Işığı takip edin!" diye seslendi ve herkes seve seve onu takip etti.

Küçük Yengeç, Eli'nin çantasına ekstra bir sarı deniz otu fiyongası bağladı. "Böylece herkes bunun paylaşma taşı olduğunu bilir," dedi. Mercan kayalığının canlıları parlak geçidi çok sevdi. Duvarları süslemek için minik deniz kabukları ve rengarenk çakıl taşları getirdiler. Karanlık geçit artık karanlık değildi. Kahkahaların ve dostça selamların yeri idi. Eli'nin kalbi sevinçle doldu. Kendini hiç bu kadar mutlu hissetmemişti.

Ve böylece küçük yılan balığı, özel bir şeyi paylaşmanın tüm topluluğu mutlu ve güvende yaptığını öğrendi. Parlayan taş hâlâ Eli'nin çantasında parlıyor, ama ışığı herkese ait. Her gün canlılar parlak geçitten birlikte yüzüyor, yüzgeçleri ve kısıkaçları birbirine değişiyor, gözleri hayretle doluyor. Eli en iyi hazinelerin paylaştıklarımız olduğunu biliyor. Ve taşın sıcak parıltısı onlara bunu her gün hatırlatıyor.